

Letní romance - Druhá tráva/Robert Křestán

1. Je ráno, pěkný den jako nejeden,
a brána k štěstí otevřená,
a v světle přikrytá vedle leží ta,
která je a není moje žena,
ať žije lidskej tvor, je osmej termidor
a lid za oknem volá "sláva!",
|: a ona po chvíli v moji košili
vstává, tiše vstává. :|
2. Pod blůzou z Marseille však má dvě kameje
hezčí, než má senešálka,
a já je propíjím s jednou bestií,
která je a není moje válka,
jó, v malým pokoji ve tmě a ve zbroji
se rázem kroků nedostává,
|: když země kdekoli je v letní řeholi
plavá, tolik plavá. :|
3. Léto uzraje a tahle holka je
moc bílá na to, aby žila
jen ze svých kamejí a s mojí nadějí,
v který je a není moje síla,
|: jó, je mi do tance, tahle romance
je možná ženská nebezpečná,
možná krvavá, možná nepravá,
ale věčná, bože, věčná. :|